

erstatte ham. Det er den højtærede Minister, der har foregrebet Stillingen ved at udnævne en Fører, hvorved han kommer til at mangle en Styrmand. Man gaar i mange Tilfælde den Vej, at man søger en Bevilling, før man skal til at udgive den, og derfor, naar saadanne Stillinger skal besættes, stiller Besættelsen i Bero, indtil man faar Rigsdagen Billigelse til at antage en ny Mand.

Vi har altsaa ikke kunnet tage anden Stilling, end vi har gjort i dette Spørgsmaal, fordi det er den eneste Maade, hvorpaa vi kan komme til at udtale vor Mening. Vi har besluttet at stemme imod Ændringsforslaget for derved at tilkendegive, at vi ikke er enige med den højtærede Minister i den Foranstaltning, han har truffet.

Den højtærede Minister mener, at der vil være adskillige Besparelser for Finans-kassen ved at gaa den Vej. Men vi ser her, at første Gang Ministeren betræder denne Vej, foraarsager det Ansættelsen af en ny Tjenestemand og altsaa en forøget aarlig Udgift. Om det vil komme til at gaa paa samme Maade med de næste Besættelser, naar de skal finde Sted, kan vi jo ikke vide. Ministerens Udtalelse om, at han kan undvære 3 Officerer, kan vi ikke tage Stilling til i denne Sag; der maa en Lovforandring til paa selve Hærloven, for at Sø-officerernes Antal kan indskrænkes.

Parkov: Den højtærede Forsvarsminister siger, at der ikke er nogen Forbindelse mellem det, han her stiller Forslag om, og saa dette, eventuelt at flytte Fyr- og Vagervæsenet fra Marineministeriet til Erhvervsministeriet, for selv om disse Væsener var underlagt Erhvervsministeriet, kunde man meget vel anvende Søofficerer som Førere. Dette er naturligvis, i hvert Fald tilsyneladende, rigtigt, men jeg tror dog, at Sø-officererne ikke vilde sidde saa fast i deres Tjeneste i Fyr- og Vagervæsenet, naar dette var underlagt Erhvervsministeriet, som naar det er underlagt Marineministeriet. Jeg tror ikke, man kan vente, at Erhvervsministeriet med samme Varme vilde tage sig af de Interesser, som Marineministeriet har at varetage med Hensyn til at faa den bedst mulige Uddannelse af de Ministeriet underlagte Søofficerer, og jeg tror derfor, det er fuldkommen rigtigt, hvad der er udtalt, at det havde været naturligt at vente med at træffe en Bestemmelse som den her foreslaede, indtil det var afgjort, hvorvidt Fyr- og Vagervæsenet skulde tages fra Marineministeriet og underlægges Erhvervsministeriet. Ministeren siger selv,

at Marinen har Ret i den Betragtning, at det er ønskeligt, at Marinens Officerer faar saa fyldig en Uddannelse som muligt og saa nøje et Kendskab til vore Farvande som overhovedet muligt; men naar dette er fuldstændig rigtigt, saa er jo her netop en af de Veje, ad hvilke dette nøje Kendskab kan erhverves, og denne Vej vil Ministeren med sit Ændringsforslag lukke. Jeg synes derfor, at den højtærede Minister her kommer til at gaa imod Marinens Interesser, og det er ganske sikkert ikke hverken Ministerens Opgave eller Hensigt.

Den højtærede Minister siger, at fra hele Personalet under Fyr- og Vagervæsenet er der gentagne Gange fremsat Ønske om, at disse Chefposter maatte blive betroet det civile Personale. Det er der ikke noget mærkeligt i; det er ganske naturligt, at de siger: Vi har de samme Forudsætninger, vi vil ogsaa have Adgang til at blive Førere, og det er mærkeligt, at andre skal komme og spærre Vejen for os. Derfor har vi ogsaa villet være med til at aabne Vejen, idet vi, hvis Ministeren havde ønsket, at en af de civile Folk skulde have Adgang, da ikke vilde have modsat os et saadant Ønske, som ogsaa svarer til, hvad jeg før gjorde opmærksom paa, at Marineministeriet siger: *delvis* at imødekomme. Marineministeriet siger ikke: fuldstændig, i enhver Henseende at imødekomme, det siger kun: *delvis*. Det vilde vi ogsaa være gaaet med til, og derfor overrasker det noget, at Ministeren ved det andet Samraad sagde, at det var ikke alene ved denne ene Lejlighed, men saa snart der igen bød sig en Lejlighed, skulde Marineofficererne fjernes fra disse Stillinger, som da alle sammen skulde overgaa til de civile Etater. Ministeren har efter mit Skøn Ansvaret for at have fjernet den militære Fører uden at have en Styrmand til at træde ikke i hans Sted, men i Stedet for den, der nu rykker op og bliver Fører. Hvis nogen skal have et Ansvar i saa Henseende, kan det ikke paa nogen Maade blive Lønningsudvalget eller en Del af dette, men saa er det Ministeren.

Den højtærede Minister talte om at tage Ændringsforslaget tilbage. Det var noget, der klang lifligt i mine Øren, for jeg vilde netop henstille til den højtærede Minister at gøre det, jeg synes, det vilde være rigtigt. Der er jo sket noget, og det kan ikke gøres om, men det vil Ministeren ikke alene faa Absolution for, men han vil ogsaa faa Tilslutning til det, han har gjort her, naar han blot lader være med at fare videre ad den Vej. Derfor synes jeg, det vilde være overmaade rigtigt, at han tog